

Forbringinger til Sagførernes Dannelse og juridiske Indsigt, end vor nuværende Lovgivning gjør, og det seruds sees, at ingenlunde Alle, der til den Tid maatte have vundet Afgang til Sagførervirksomhed, ville kunne gjøre Bystest under den nye Tingenes Orden. Savnet af en dygtig Sagførerstand betragtes endog som en af Hovedvanskelighederne ved Reformens Gjennemførelse. Indeholdt nu det foreliggende Lovudkast Bestemmelser, der kunde raade Bod paa denne Ulempe, maatte man vistnok med Glæde modtage det som en Forberedelse til den større Opgaves Løsning. Men dette er ikke Tilfældet. Lovudkastet forudsætter tværtimod Bevarelsen af den skriftlige Processform og lader det i det Væsentlige blive ved de samme Forbringinger, som Lovgivningen nu gjør til Sagførerne. Det aabner alene en friere Afgang til Sagførervirksomhed, og dens praktiske Virkning vil saaledes ene blive den, at fremkalde et stort Antal af Sagførere, af hvilke Hovedmassen vil være uskiftet til at hde Tjeneste under den Tingenes Ordning, som indsees, og til hvis heldbringende Gjennemførelse de skulde medvirke. Men under disse Omstændigheder seer jeg ikke bedre, end at Lovudkastet saa langt fra at bane Veien for Omordningen af Retspleien i den af Grundloven anviste Retning tværtimod vil være velstiftet til at skabe ny Hindring og Modstand. Og vilde det end under Uvissheden af, naar Reformen vil kunne indtræde, være urigtigt af Hensyn til samme allerede nu at stille saadanne Betingelser for Afdgangen til Sagførervirksomhed, som Fremtiden vil være nødsaget at gjøre Forbring paa, saa forekommer det mig dog endnu i høiere Grad urigtigt at vedtage en Ordning, der alene kan tjene til at befæste det Bestaaende.

Medens saaledes Mindretallet fraraader Lovforslaget, indstiller Fleertallet, i Overeensstemmelse med hvad af samme ovenfor er anført, Forslaget til Vedtagelse med følgende Ændringer, der ogsaa subsidiaert tiltrædes af Mindretallet:

ad § 2.

1) I 9de Linie efter „Sager“ tilføies: „, hvoraf i alt Fald den ene for Citanten“.

2) I 16de Linie istedetfor Ordene: „at være betroet Parti i“ sættes: „at det er ham overdraget, som forannævnt, at udføre“.

ad § 3.

3) I 1ste og 2den Linie forandres Ordene: „Sagfører ved en af de tvende Overretter“ til: „Overretssagfører“.

4) I næstsidste Linie istedetfor „Overretten“ sættes: „en af Overretterne“.

5) I sidste Linie tilføies efter Ordet „Forretninger“: „, navnlig i Affattelsen af Indlæg“.

ad § 4.

6) I trediesidste Linie efter Ordet „Forretninger“ tilføies: „, navnlig i Affattelsen af Indlæg“.

7) Efter § 4 indskydes en ny Paragraph, saalydende:

„Dommere og Universitetslærere i Lovkyndigheden, der som saadanne have været i Virksomhed i 3 Aar, skulle, naar de opfylde de ellers i denne Lov foreskrevne Betingelser, være berettigede til, lige med Overretssagførere, efter fyldestgjørende Afslæggelse af den i § 2 ommeldte Prøve, at opnaae Bestikkelse som Høiestretsagfører. Ligeledes skulle de, naar de iøvrigt fyldestgjøre Betingelserne, have Afgang til at bestikkes som Overrets- eller Underretssagfører, uanset at de ikke have været i nogen af de for saadan Bestikkelse ellers nødvendige Fuldmægtig-Stillinger.“

ad § 6.

8) Istedetfor Ordet „Sagførerstillingen“ sættes: „Udøvelse af Sagførervirksomheden“.

9) Istedetfor Ordene „Kongeligt Embede eller med Ansættelse i Politiets Tjeneste eller“